

Maria:

När du inte förstår.

07 December.

Luk 1:26-38

Maria var en ung kvinna utan makt eller status och hon blev utvald att bära Messias. Knappast den sortens person som någon förväntade sig skulle vara en del av Guds räddningsplan. Men Guds vägar är ofta överraskande. När ängeln uppenbarade sig och berättade för henne att hon skulle föda Messias blev Maria förståeligt nog förvirrad och frågade hur det kunde komma sig, vilket var en naturlig reaktion på något som kändes omöjligt.

Hennes fråga handlade inte om tvivel eller misstro. Det var det ärliga svaret från någon som försökte förstå något långt bortom förståndet. Hon sprang inte iväg. Hon argumenterade inte. Och hon krävde inte mer bevis. I stället lyssnade hon och svarade med tro: "Må det ske med mig som du har sagt" (Luk 1:38).

Maria hade inte alla svar. Hon visste inte hur hennes framtid skulle gestalta sig, hur Josef skulle ta emot den här nyheten eller hur andra skulle reagera. Men hon litade tillräckligt på Gud för att säga ja.

Hennes berättelse påminner oss om att tro inte är motsatsen till frågor. Tro är att säga "ja" till Gud även när vi är osäkra eller rädda. Det är att välja att ha tillit när livet tar en oväntad vändning och att tro på att Gud kan vara verksam även när vi inte helt förstår.

Tro trots rädsla betyder inte att vi aldrig frågar "hur". Det betyder att vi tar med oss vårt "hur" till Gud och ändå väljer att följa honom. Liksom Maria kan vi bära med oss både frågorna och modet i vetskapen om att Gud är med oss i allt.

Reflektion: När har du känt dig överväldigad av vad Gud kanske bett dig om? Hur kan det se ut att säga ja, även i ovisshet?

Bön: Herre, när jag är rädd och osäker, ge mig modet att säga "ja" till dig. Låt min tro växa i skuggan av min rädsla. Amen.

När du inte förstår.

08 December.

Luk 1:26-38, Jes 55:8-9, Ords 3:5-6, Heb 11:1

Vi är människor. Så vackert och så underbart. Med ändliga sinnen och begränsad förståelse, oräkneliga brister och irrationella rädslor. Vi är också skapade till Guds avbild med förmågan att hoppas oändligt, lita oavbrutet och älska på ett anmärkningsvärt sätt. Och att ifrågasätta.

Marias svar till Guds budbärare känns inte obekant eller osannolikt, utan helt mänskligt. Ett svar av nyfikenhet, underbyggt med en tillit till vem hennes Gud är för henne. Hon avisade inte budskapet; Hon försökte förstå det. Och i det ögonblicket ser vi något vackert: att Gud välkomnar våra ärliga frågor när de kommer från hjärtan som är förankrade i tillit.

Har Gud någonsin bett dig att göra något som inte var logiskt? Något som utmanade din logik, ditt förnuft eller störde dina

planer? Kanske är du där just nu – att du står inför en situation som känns omöjlig. I dessa stunder kan vi, precis som Maria, svara med ärlig nyfikenhet snarare än rädsla eller motstånd. Vi kan fråga: "Hur kan det vara så?" inte som ett uttryck för tvivel, utan som en trosbekännelse från en människa som litar på att Gud bereder en väg, även när vi inte kan se någon.

Han vänder sig inte bort från våra frågor: han möter oss i dem, talar till våra hjärtan och påminner oss om att ingenting är omöjligt för honom.

Låt dina frågor leda dig närmare Honom som har alla svaren.

Vad som än ligger framför oss, vare sig det är nåt vi förstår eller inte, låt oss ha modet att välja tro trots rädsla och i ödmjukhet säga: 'Jag är Herrens tjänare/tjänarinna.'

Reflektion: Tänk på en fråga som du har hållit i ditt hjärta. Något som du inte helt har uttryckt till Gud för att det känns för osäkert, för svårt eller för heligt. Ställ den frågan till honom i bön i dag. Dölj den inte, dela den med honom. Ta dig sedan tid att lyssna. Låt din tillit växa djupare i utrymmet mellan att fråga och att förstå.

Bön: Gud, tack för att du välkomnar min förundran, min förvirring och min längtan efter att förstå. Hjälプ mig att lita på dig även när saker och ting inte verkar vettiga. Ge mig som Maria ett hjärta som är öppet, nyfiket och förankrat i tro. Lär mig att säga: 'Jag är din tjänare/tjänarinna' även när vägen framåt är oklar. Amen.

09 December.

Luk 1:26-38, Matt 19:26, Luk 2:19

“Ingenting är omöjligt för Gud”.

Detta är vad Gabriel säger till Maria när han delar med sig av nyheten om Elisabets graviditet, en graviditet som är oväntad på grund av hennes ålder.

Dessa ord upprepas av Jesus i Matteus 19:26: "För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt."

Jag har tagit denna bibelvers till mitt hjärta. Vår kunskap om vem Gud är och vad han kan göra hjälper oss att övervinna rädslor i våra liv. När jag vet vem Gud är, finns det inget att vara rädd för, för honom är allting möjligt!

När jag var ett litet barn tappade jag bort min favoritnalle precis innan jag skulle gå och lägga mig. När jag hade letat överallt

för att hitta den, hamnade jag slutligen i en desperat bön till Gud. Min bön lät så här: 'Om du hjälper mig nu, kommer jag att göra vad du än vill att jag ska göra och jag kommer att tacka dig hela mitt liv.' Stora ord från ett så litet barn men jag litade på Gud med mitt lilla barnhjärta och han hörde min bön varje gång.

Det kan tyckas vara en fin liten berättelse, men jag har, liksom Maria, bevarat den här berättelsen i mitt hjärta och Gud påminner mig ibland om det löfte jag gav honom. Senare i livet kallade han mig att bli officer i Frälsningsarmén och även om jag fortfarande ibland "går på vattnet" med en tro som Petrus, ibland rädd, påminner Gud mig om att inte vara rädd utan att lita på att han alltid finns där för mig. Vad han än uppmanar mig att göra, svarar jag: 'Jag gör vad du än vill att jag skall göra!'

Reflektion: Vad gör det för skillnad i mitt liv när jag sätter all min tillit till Gud?

Bön: Himmelske Fader, jag tackar dig för att du tar hand om mig, även när jag är rädd och inte vet vad jag ska göra. Jag överlåter, liksom Maria, mitt liv i dina händer ännu en gång. Amen.

.

När du inte förstår.

10 December.

Luk 1:26-38, Luk 2:19

"Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det." – Lukas 2:19

Marias liv förändrades på ett ögonblick. Ett himmelskt budskap, en gudomlig kallelse och en stig som ingen tidigare vandrat. Det fanns ingen ritning eller garantier, ingen bruksanvisning eller detaljerad plan. I en värld som rusar mot svar och klarhet inbjuder Maria oss till att göra något radikalt: att värdesätta mysteriet. Det var så mycket som Maria inte kunde förstå, men långt ifrån att kräva att få veta detaljerna gav hon i sitt hjärta utrymme för Guds berättelse. Hon lyssnade, hon märkte, hon värdesatte och begrundade.

Vi har alla haft stunder i livet som kändes meningslösa just då. Perioder då böner kändes obesvarade, framtiden kändes osäker eller att Gud kallade oss att gå i en helt ny riktning. Vi har inte alltid klarhet, men vi har ett val. Ett val att stänga av och gå

vidare eller att förbli öppen, vara uppmärksam och vänta på nästa instruktion.

Med lite distans och tid kan vi börja se samtalet som gav oss tyst tillförsikt, versen som återvände till oss om och om igen, den oväntade vänligheten som bar oss igenom. De blev till viktiga skatter för oss.

Att värdesätta något betyder inte att vi alltid förstår det. Det betyder att vi väljer att värdera det. Att hålla det nära och återkomma till det med förundran och tillit. Marias stillsamma sätt att värdesätta visar oss ett exempel på en tro som lyssnar mer än den talar, som begrundar mer än den försöker förstå.

Vad händer om Gud inte uppmanar dig att ta reda på allting, utan att bara lägga märke till det? Att värdesätta det han gör?

Reflektion: Vilka stunder, ord eller upplevelser inbjuder Gud dig att värdesätta, även om de inte är meningsfulla för dig?

Bön: Kärleksfulle Fader, lär mig att värdesätta din närvaro och lita på din tidsplan även när jag inte förstår. Må jag ha tro i mitt hjärta som Maria hade, och välja att begrunda i stället för att gripas av panik, att undra i stället för att oroa mig. Amen.

11 December.

Luk 1:26-38, Rom 8:28

Det finns tillfällen då livet viskar fram ett rop som inte kommer med tydliga instruktioner – det är mer som en knuff mot något obekant. Personligen tror jag att det är där tron börjar blomma. Marias berättelse påminner mig om att jag inte alltid behöver förstå helt och hållet, utan bara ha full tillit. Det har funnits stunder när jag har känt mig knuffad mot vissa val som jag inte förstår – då jag använt min röst till att säga ifrån när tystnad skulle ha varit ett bättre alternativ eller att tro på nåd när allt omkring mig kändes ostadigt.

Det har funnits tillfällen där Guds planer för mig verkat förvirrande eller till och med skrämmande och det har funnits tillfällen

då jag har valt att ignorera Guds planer för mig, allt för att jag var för rädd.

Men Marias berättelse har ständigt påmint mig om att kliva fram och inte dra mig tillbaka. Jag har lärt mig att nåden upptäcker oss i lydnad och inte i klarhet. Det handlar inte alltid om att ha svar – det handlar om att ha tillräckligt med tillit för att säga "ja".

För mig betyder tro trots rädsla inte att vi inte darrar. Det betyder att vi förankrar oss själva i den kärlek som fördriver rädsla. Det betyder också att det som inte är meningsfullt för oss i stunden blir meningsfullt längre fram.

Reflektion: Har du någonsin sagt "ja" till något utan att veta vart det skulle leda, för att först senare inse att Gud skrev något vackert genom din överlåtelse?

Bön: Himmelske Fader, du som känner våra hjärtan, tack för att du talar in i de vanliga stunderna i våra liv. Hjälp oss, precis som Maria, att säga "ja" även när vi är rädda eller osäkra. Låt tron som värdesätter dina löften växa i oss, även när vår väg är oklar. Må vår överlåtelse vara fröet till din härlighet. Amen.

När du inte förstår.

12 December.

Luk 1:26-38, Jes 55:8-9, Hab 1:5

I vår mänsklighet kan vi ibland bli likgiltiga inför Guds kraft och närvaro och oavsiktligt minimera våra förväntningar på vad han kan åstadkomma och förlora hans verk ur sikte fast än det är så uppenbart runt omkring oss. Det är inte meningen, men långsamt och subtilt börjar vi förvänta oss mindre. Vi slutar leta efter det mirakulösa, slutar att förvänta oss bönesvar och börjar bortförklara det extraordinära.

Men om vi saktar ner och är uppmärksamma kan vi se Guds hand röra sig i detaljerna i det som är vårt dagliga liv. När vi får ta del av resurser som vi inte kan hitta någon källa till, i oväntade möten som ger färg, klarhet eller tröst till oss, i lösningen på problem som vi hopplöst har grubblat över. Det ger oss bevis på en Gud som är nära, engagerad och trofast.

När vi har tillbringat tid i Marias erfarenhet under dessa dagar, är kanske den mest djupgående påminnelsen denna:

Gud älskar att använda det vanliga för att åstadkomma det extraordinära – och han inbjuder oss att svara med tro även när vi inte förstår. Han uppmanar oss, liksom Maria, att inte sätta vår lit till att känna till alla detaljer eller varje del av planen utan till Honom som kallar oss.

Gud valde en vanlig, oerfaren ung flicka till att vara en del av hans frälsningsplan för världen. Maria var inte en lärd person eller betraktad som en ledare. Hon hade ingen maktposition eller något privilegium. Men Gud såg på henne med välbehag och kallade henne till något extraordinärt.

Låt oss i denna adventstid inspireras att återvända till vördnad och förundran och att återupptäcka vår Guds majestät och makt. Låt oss inte förlora det mirakulösa ibland det vanliga och må vi aldrig bli avtrubbade inför eller sluta förundras över vem vår Gud är och vad han är kapabel till – den som kallar oss att lämna våra bekväma platser, att följa honom in i det främmande, det skrämmande, i hans styrka och till hans ära.

Reflektion: Be att Gud idag öppnar dina ögon för hans närvaro i vardagen. Leta efter det oväntade, det oförklarliga, det omisskännliga. Och när du ser det, låt då ditt svar vara trofast: 'Hur kan det vara så?'

Bön: Herre, förlåt mig när jag förlorar din förundran ur sikte, när jag slutar förvänta mig att du ska verka på ditt kraftfulla och personliga sätt. Öppna mina ögon för din närvaro i vardagen och återuppväck i mig ett hjärta som ser och tror även när jag inte förstår. Amen.

När du inte förstår.

13 December.

Luk 1:26-38, Ps 40, Ords 3:5-6

'Förtrösta på Herren av allt ditt hjärta och förlita dig inte på ditt eget förstånd. På alla dina vägar må du tänka på honom, så skall han göra dina stigar jämna.' – Ordspråksboken 3:5-6

I dag uppmuntrar vi dig att bara vila i din himmelske Faders närvaro, han som inbjuder dig att lita på honom, även när du inte förstår. I en värld som ofta kräver visshet kallar Gud oss att vila. När du vilar i dag, släpp då ditt behov av klarhet och luta dig in i din kärleksfulle Faders trofasta närvaro.

Reflektion: Adventsberättelsen är fylld av mystik, tystnad och väntan. I det tysta talar ofta Gud. Avsätt lite tid idag för att vara stilla inför Gud. Utan agenda och utan ord - bara lyssna. Låt denna handling av stillhet bli en deklaration av "Jag kanske inte alltid förstår, men jag litar på dig".

Bön: Fader, tack för att du inbjuder mig att komma till dig, precis som jag är. Hjälp mig att inte förlita mig på mitt eget förstånd, utan att vila i din visdom och kärlek. Amen.